

Het vijfde zegel geopend

Liturgiesuggesties:

Psalm 42: 1 en 3 OB

Schriftberijming 40: 1, 2 en 3

Psalm 119: 64

Openbaring 6: 9-17

Psalm 68: 10 OB

Na verkondiging: Psalm 103: 3 en 9

Na rondelen brood: Schriftberijming 40: 4

Na rondelen wijn: Schriftberijming 40: 5

Psalm 149: 3 en 5

*

Gemeente van onze Here Jezus Christus, broeders en zusters, jongens en meisjes,

Tot hoelang ...?

De opening van het vijfde zegel verplaatst ons van de aarde naar de hemel.

Aan de voet van het hemelse brandofferaltaar ziet Johannes de zielen van hen die hun leven hebben gegeven om het woord van God en het getuigenis dat zij hadden.

Gewelddadig, moedwillig, ... als slacht-offers.

* Stefanus ... gestenigd;

* Petrus en Paulus ... gekruisigd;

* Johannes Hus ... verbrand;

* Guido de Brès ... gehangen;

* Martin Luther King ... doodgeschoten.

Als geslachte offerdieren stroomt hun bloed langs het altaar naar beneden.

De ziel - zegt het Oude Testament - is in het bloed.

De ziener op Patmos moet zijn adem hebben ingehouden bij het tafereel dat God voor zijn ogen ontvouwde.

Maar niet alleen van hetgeen hij ziet ... raakt Johannes onder de indruk, ... ook zijn er stemmen die hij hoort.

De stemmen van de martelaren: *"Tot hoelang, o heilige en waarachtige Heerser, oordeelt en wreekt Gij ons bloed niet aan hen, die op de aarde wonen?"*

Het zijn de stemmen van miljoenen, die roepen om recht.

Tot hoelang ...?

Laat God dat nu allemaal zo maar toe?

Láát Hij zijn kinderen zomaar de martelkamer of de gaskamer in ... gaan? Waarom wreekt Hij het onrecht niet?

"Scheur toch de hemelen open, Here, en daal neder!"

*

De opening van het vijfde zegel, broeders en zusters, jongens en meisjes, is in één woord ... afschuwelijk.

Geslacht ... om het woord van God en om het getuigenis, dat zij hadden.

In Bulgarije en in China is de kerk ... verboden.

Er zijn geen kerken meer.

En als ze er nog zouden zijn ... zijn het musea geworden.

Gemeenschappelijk cultuurbezit.

En in landen waarin het fundamentalisme van de Islam het voor het zeggen heeft ... zo fanatiek als in Iran of als in Libië ... daar heb je als christen ... geen recht van

leven.

Laat God dat allemaal maar toe?

Komt er dan nooit een einde aan de christen- en jodenvervolging?

Tot hoelang mag dat - in Godsnaam - nog ongestraft doorgaan?

"Hun werd gezegd dat zij nog een korte tijd moesten rusten, totdat ..."

Ho, wacht eens even ...

Is dat wel een antwoord?

Tot hoelang ...?

En dan zo'n antwoord: nog een korte tijd.

Rustig blijven? Kalm blijven?

"Totdat ook het getal vol zou zijn van hun mededienstknechten en hun broeders, die gedood zouden worden evenals zij."

God, broeders en zusters, jongens en meisjes, grijpt pas in ... als het getal vol is.

Als de maat vol is.

Er is gelukkig een limiet, een maximum, er is ... een getal.

Zou het iets te maken hebben met de 144.000 die in het volgende hoofdstuk worden genoemd?

In ieder geval ... er komt een dag ... dan grijpt God in.

Dan is het uit.

Dan is het lijden geleden.

Dan zijn er geen slachtoffers meer.

"Hun werd gezegd dat zij nog een korte tijd moesten rusten ..."

*

Maar het uitstel is niet ... voor niets.

De zielen onder het altaar krijgen alvast het witte kleed van de overwinning aan.

U moet zich, broeders en zusters, jongens en meisjes, eens proberen voor te stellen wát dat voor Johannes' lezers in Klein Azië betekent moet hebben.

U weet, Johannes was zelf op Patmos terecht gekomen, omdat in die tijd er een geweldige christen-vervolging op gang was gekomen.

Als voorganger van de gemeente van Efeze was Johannes in ballingschap.

Dwangarbeid.

Werk in de steengroeven van Patmos.

'Jullie zouden ook nog wel eens voor het martelaarschap in aanmerking kunnen komen', schrijft Johannes.

'Máár ... houdt moed; alle benauwdheid houdt het feest niet tegen.

Straks viert jullie ook ... de bruiloft van het Lam.

En die korte tijd ... dat is een appèl van God, die *"niet wil dat sommigen verloren gaan, maar dat allen tot bekering komen."* (2 Petrus 3:9)

Misschien, broeders en zusters, jongens en meisjes, lijden momenteel christenen in China, Bulgarije en waar dan niet, ... omdat het evangelie nog verder in Afrika en al die andere landen verkondigd moet worden.

De één wordt niet zonder de ander zalig / behouden.

De morgen komt: Ik blijf de Heer verwachten! U en jij ook?

Maar vóór die dag komt ... galopperen de vier ruiters over de bladzijden van de wereld-geschiedenis.

Voor een christen is echter de wederkomst van Christus een troost.

Het goddelijk recht zal eens zegevieren!

Voor de ongelovigen zal de triomfantelijke wederkomst van Christus rampzalig blijken - want zijn wederkomst houdt tevens het laatste oordeel in.

Daarover, over dat laatste oordeel gaat het in het volgende visioen.

*

"En ik zag, toen Hij het zesde zegel opende, en daar geschiedde een grote aardbeving en de zon werd zwart als een haren zak en de maan werd geheel als bloed. En de sterren des hemels vielen op de aarde, gelijk een vijgeboom zijn wintervijgen laat vallen, wanneer hij door een harde wind geschud wordt. En de hemel week terug als een boekrol, die wordt opgerold, en alle berg en eiland werd van zijn plaats gerukt."

Zorgvuldig opent het Lam het zesde zegel.

Wat zien we: Plotseling verandert het heelal in een chaos.

Een aardbeving waarvan geen schaal van Richter de kracht zou kunnen meten ... laat de hele wereld beven.

Er is bovendien sprake van een volledige zonsverduistering.

En de sterren vallen op de aarde.

De grote steden storten in. Johannes ziet ... koningen, prinses en generaals; rijken, machtigen, ... vrijen en slaven.

Elk levend wezen probeert aan de verschrikking van Gods laatste oordeel te ontkomen.

Ze vluchten naar grotten in de bergen.

Ze kruipen weg achter rotsen en steenblokken.

Maar er is geen ontsnapping mogelijk.

Wanhopig roepen ze uit: *"Valt op ons en verbergt ons voor het aangezicht van Hem, die gezeten is op de troon, en voor de toorn van het Lam; want de grote dag van hun toorn is gekomen en wie kan bestaan."*

De dag van de afrekening zal, broeders en zusters, jongens en meisjes, komen ... wanneer God zijn boeken van de geschiedenis sluit en elk wezen, levend en dood, ... oordeelt.

Die dag van het oordeel, de dag van de toorn van God, ... loopt als een rode draad door de 66 boeken van het oude en nieuwe testament.

Amos noemt het: de dag des Heren.

Paulus: de dag van onze Here Jezus Christus.

Anderen: de dag van verbolgenheid en dag des toorns.

Door de hele geschiedenis heen zijn er dagen van het oordeel geweest.

Het eerste oordeel van God trof Adam en Eva aan het begin van de geschiedenis.

Hun zonde bracht ... God tot een dag des toorns en een voortdurende vloek op allen die uit hen verwekt werden.

God strafte de nakomelingen van Kaïn met de zondvloed, waaruit Noach werd gered.

De spraakverwarring van Babel.

De vernietiging van Sodom en Gomorra.

De gevangenschap en de ballingschap.

De verwoesting van de tempel.

Het zijn de dagen van Gods oordeel.

Johannes de Doper, hij waarschuwt voor het komende oordeel van God.

Alleen wie zich bekeert en gelooft ... zal de Dag des Oordeels kunnen ontlopen!

Toen kwam Jezus Zelf.

Ook Hij sprak over het laatste oordeel en gebruikte hiervoor vaak het beeld van de akkers en de oogst: *"En in de oogsttijd",* waarschuwde de Here Jezus, *"zal Ik tot de maaiers zeggen: Haalt eerst het onkruid bijeen en bindt het in bossen om het te verbranden, maar breng het koren bijeen in mijn schuur."* (Mattheüs 13:30)

Er komt, gemeente, een laatste oordeel, maar God haat die dag en blijft hem uitstellen, ... opdat de wereld nog zou kunnen worden gered.

Tot hoelang ...?

We weten het niet.

Maar door het machtige visioen van Johannes op Patmos weten we wèl ... wat we tot die tijd moeten doen.

Degenen die in Christus zijn gestorven, ... moeten geduldig op die dag wachten.

Degenen die nog leven worden erop uitgestuurd ... om te redden wat er nog te redden valt.

Voordat het oordeel wordt voltrokken, waarschuwt God echter altijd.

Hij waarschuwde de inwoners van Sodom voordat de vernietiging kwam.

Hij waarschuwde de inwoners van Ninivé voordat het oordeel kwam.

Hij waarschuwde de mensen in de dagen van Noach.

Hij waarschuwde de inwoners van Jeruzalem voordat de verwoesting kwam.

Wie zich levenslang verstopt heeft voor de barmhartigheid en de genade van God, ... kan voor zijn tóorn niet meer wegkruipen.

Luister! In de verte klinkt het hoeftgetrappel van de vier paarden met hun ruiters.

De Bijbel profeteert van een minder plezierige toekomst.

"Wie kan bestaan?"

De Bijbel leert ook dat er redding is in het oordeel ... achter het bloed van het Lam.

Bent u, ben jij ... al gered door het bloed van het Lam?

*

Tot hoelang ...?

De opening van de eerste vier zegels: verleiding en afval, oorlogen en honger, de dood ... zij kwamen op uit de mensenwereld zelf.

Bij het zesde zegel zijn geen mensenhanden meer aan het werk ... maar we ontdekken daarin de hand van God.

God breekt in ... in het menselijk bouwen en doen.

Om die mens te laten voelen, dat hij tegenover de heilige God onmachtig is en blijft.

De mens, dus u, jij en ik, de mens heeft door zijn wetenschap en fabelachtige werkkraft en doorzettingsvermogen ... onbegrijpelijke resultaten geboekt.

Wij zijn doorgedrongen tot in de allerdiepste geheimen van het heelal.

In de schatkamers van de schepping.

We hebben de ontembare krachten die in de natuur verscholen lagen ... in bezit genomen.

Groot is de mens geworden, bovenmate machtig, als God.

Die mens van nu, die nergens meer voor terugdeinst ... deinst straks terug voor God.

Zijn microscopen en reageerbuisen worden hem uit de handen geslagen.

Zijn sluizen, dijken en dammen worden door elkaar gerammeld.

Het fiere gevoel van macht dat hem tot de grootste prestaties aanvuurde, zakt in hem weg ... alsof het ventiel van zijn zelfvertrouwen gescheurd is.

Midden in zijn trotsheid en zelfgenoegzaamheid wordt de mens overstelpt door een besef van onbeschrijfelijke kleinheid en jammerlijkheid.

Wanneer op de dag van het oordeel ... de aarde openscheurt, de zon verduisterd wordt, de sterren van de hemel vallen ... dan wordt de mens - zonder God - die zijn eigen god dacht te zijn ... aangegrepen door een waanzinnige angst.

En ... hij vlucht! Weg uit de wolkenkrabbers en flatgebouwen.

Weg uit de volgepakte steden, uit de boerderijen en vakantiehuisjes.

Weg uit de schitterende hotels, de bioscopen, dancings en discotheken.

Zo ver mogelijk weg, naar de veilige schuilplaatsen ... de gangen van de ondergrondse, de schuilkelders van de BB.

Diep onder de aarde kruipen mensen weg voor de huiveringwekkende ontzetting.

Weg voor zichzelf, weg voor hun eigen geweten, weg voor ... God.

God, die men allang begraven had onder bergen van wetenschappelijke argumenten, de gehoonde God, de verguisde, de gevloekte God.

God, Wie men elke dag, elk uur, ieder ogenblik ontlopen had, de rug toe keerde.
God kon je uitzetten, zoals je een radio uitzet en een stem gaat zwijgen.
God, die altijd de zwakste was, die altijd de minste was, die maar met Zich sollen liet
...

Die God, broeders en zusters, jongens en meisjes, rijst op de dag van het oordeel op
... in zijn heerlijke majesteit.
Dan is het niet meer mogelijk Hem te ontlopen.
Dan is het niet meer mogelijk ... nevelgordijnen te leggen tussen de hemel en de
aarde.
God kijkt door alle gordijnen heen!
En dan kruipt die geweldige mens, die oppermachtige mens, die mens die beschikt
over dood en over leven, ... dan kruipt die mens weg ... als een klein kind, als Adam
in het paradijs.
Adam, mens ... waar zijt gij?

*

En wij, broeders en zusters, jongens en meisjes, waar zijn wij?
Het enige dat ons de moed geeft voor de toekomst die ons wacht ... is de weten-
schap dat - ergens heel hoog in de hemelen - dat daar voor de troon van God ... het
Lam staat.
Het Lam, dat geslacht werd en dat overwon.
Het Lam, dat waardig werd geacht om de zegels te verbreken.
Dat de geschiedenis van deze waanzinnige wereld waarin wij leven ... uiteindelijk in
zijn handen ligt.
Zijn doorboorde handen.
Zijn handen getekend door de nagels van een ruw houten kruis.
Die handen beschermen u, jou en mij in het laatste oordeel van God.
Dat oordeel komt.
Wie kan bestaan?
Een ieder, die de Here Jezus kent ... als het Lam wiens bloed ons heeft geheiligd.

Amen.

Ds. Jan K.C. Kronenberg, Leeuwarden 27 november 1994

! Graag een mailtje wanneer deze preek in een gemeente wordt gelezen. !